

Maalestok med og derefter tænke sig, i hvor høj Grad man bør sætte Harmen op over dette lille Forslag.

Og naar det ærede Medlem er færdigt med Børstenbinderne og Galanterivareerne, taler han om Frugterne. Men der er jo ogsaa det ulykkelige ved det, at det ærede Medlem i Aaret 1900 stemte for omtrent det samme, som vi nu stemme for. Nu er det Standpunkt kasseret og ganske for-dærveligt, nu er det blevet „et godt Venstrestandpunkt“ her i dette Land, hvor vi af Hensyn til at skaffe Penge i Statskassen endnu svare Skat af Sukker og Kaffe — og det ærede Medlem har jo ikke foreslaaet, at Sukkertolden skal bortfalde, ikke Spor, det har det ærede Medlem ikke foreslaaet det mindste om, og han har heller ikke foreslaaet, at Kaffe-tolden skal bortfalde, der skal vedvarende svares Told af Kaffe — altsaa siger jeg, her skal det være god Venstrepolitik, at Ananas, Druer, Ferskener, Abrikoser skulle gaa ind gratis! Det er ganske vist en Venstrepolitik, som der aldrig har været Mage til i dansk Toldpolitik. Aldrig nogen Sinde har der eksisteret et Forslag fra Venstres Side, som er gaaet ud derpaa. Og jeg siger: Naar vi ikke ere komne videre, end at vi kræve Told og Skat af Sukker, hvoraf der aarlig bruges 65 Pund pr. Individ her i Landet, fordi vi skulle have Indtægter, ja saa er det lidt haardt, at man skal angribes for, at man ikke vil lade disse udmærkede Ting, som jeg næv-nede: Ananas, Druer, Abrikoser og Fer-skener, gaa gratis ind. Jeg ved ikke, hvor mange Pund Ferskener, det ærede Medlem tror, en Landarbejder bruger om Aaret, eller hvor mange Pund Vindruer, Abri-koser og Ananas? (Afbrydelse af *Rør-dam*). Ja, men derfor have vi ogsaa ned-sat Tolden paa Sveskerne og Rosinerne i Forhold til det oprindelige Forslag. Midt under det hele bemærkede det ærede Medlem: Det er klart, at man kan ikke staa paa samme Standpunkt i alle Ting som for 10 Aar siden. Nej, det kan man jo ikke, og jeg tror navnlig, det er noget, som falder det ærede Medlem ganske overordentlig vanskeligt. Men naar det saaledes ikke er det ærede Medlem muligt paa nogen Maade at staa paa samme Standpunkt 10 Aar i Rad, er det rart, at han har saa megen Glæde af at angribe sine gamle Standpunkter; lidt Fornøjelse skal man da have af dem.

Det ærede Medlem klagede meget stærkt over, at der er indsat Forslag om $\frac{1}{8}$ af Kultolden. Han sagde, at ved 1ste

Behandling havde han været helt rørt over min Tale om de smaa Kakkelovne. Ja, det vil jeg gerne tro, for jeg sagde ikke et Ord om de smaa Kakkelovne. Om Kultolden hørte jeg ved Sagens 1ste Behandling ikke andet fra det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), end at Kultoldens Frigivelse var en Forøgelse af Beskyttelsen. Jeg hørte ikke et rørt Ord om de smaa Kakkelovne fra det ærede Medlem den Gang. Han sagde ikke ved 1ste Behandling et eneste Ord om, at det var en Hjælp for de smaa Kakkelovne, men han sagde derimod, at det var en Forøgelse af Beskyttelsen, og endvidere sagde han, at der var alt for megen Beskyttelse i dette Forslag. Jeg ventede derfor, at naar jeg nu paa denne Maade fratog den beskyttede Industri en lille Smule Beskyttelse, vilde det ærede Medlem lægge en Laurbærkrans om min Pande — og saa siger han, at det var det værste, jeg kunde gøre! Der er ikke noget af alt det, der kunde tænkes, som i den Grad kunde bedrøve det ærede Medlem for Saksjøbing, som at vi beholdte $\frac{1}{8}$ af Kultolden. Jeg synes nu, at det ikke kan nytte at bruge saa stærke Ord nu ved 2den Behandling, naar vi dog meget vel mindes, hvad det ærede Medlem sagde ved 1ste Behandling. Naar det ærede Medlem skal skifte Standpunkt, bør han lade gaa en lille Smule længere Tid end fra 1ste til 2den Behandling af samme Sag. Jeg havde altsaa fra Sagens 1ste Behandling et levende Indtryk af, at fra Folketingets Venstres og Socialdemokratiets Side betragtede man Ophævelsen af Kultolden kun som en Forøgelse af Beskyttelsen. Saa lærte jeg igennem Andragender, som vi modtog i Massevis, dels til Toldudvalget, dels direkte til Ministeriet, at de toldbeskyttede Industrier ikke satte megen Pris paa Kultoldens Bortfalden. De erklærede i stort Tal, at det spillede ingen nævneværdig Rolle for deres Produktion. Da der nu i Toldudvalgets Flertal var Ønsker fremme om at gaa til Nedsættelser paa ca. 800,000 Kr., og jeg skulde have Erstatning og saa mig rundt i Toldlovens Positioner efter, hvor jeg skulde tage en saadan Erstatning, kunde jeg ikke tænke mig andet, end at naar Reformpartiet kunde blive enigt med Ministeren om at tage det paa Kultolden, vilde der være almindelig Konsensus. Thi, som sagt, fra Højres Side havde man gennem de toldbeskyttede Industrier sagt, at man brød sig ikke om Ophævelsen af Kultolden, og fra de Herrers Side havde man sagt, at den